

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
Telefon-szám: 119.
Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felélős szerkesztő és kiadóulajdonos:
FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak: —
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára 10 fillér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton, este 6 órakor.

Támadások.

A „Fejérmegyei Napló” legutóbbi számban ismét két helyen, a „Székesfehérvári Hírlap” pedig szintén ismételtlen foglalkozik velünk, a mi cikkjeinkkel, vélemény nyilatvásainkkal vagy tudósításunkkal. Ha a hiúságra hajlandóságunk lenne, csak hizelegethetne ez a folytonos velünk való foglalkozás, ám bennünket nem ez a körülmény indít arra, hogy ez egyszer, sine ira et studio, tömegükben reflektáljunk ezekre a részben indulatos, részben csak eszikelődő, de minden esetben tendenciózus cikkeikre.

A vidéki sajtónak legnagyobb részét megvan az a rossz szokása, hogy nem a saját tudósításaival és saját vélemény nyilatvásaival igyekszik szolgálni a közügyet, hanem a másik lap tudósítását vagy véleményének ezafoglatásával és kicsinylésével.

És büszkéek rá, ha egy-egy érdekelt, vagy antipathiótól irányított gondolkodás olvasójuk kifejezi melegegodségét: „aunye, be jól oda mondta neki.”

Ez alapon fejlődött ki az a bizonyos „aunye be jól oda mondta neki” — újságírás, a melynek egyik okát, mi a magunk részéről abban találjuk fel, hogy a vidéki lapok irói rendszeren egyszerre s ommagukat nevezik ki újságíróknak s szerkesztőnek, úgy gondolokván, hogy a kinek kezére az újságha megjelenik: az természetes, hogy hivatalos újsájról s ért az újság szerkesztéséhez. Nehogy ezek az „aunye be jól oda mondja” gondolkodási emberek szik látókörükkel hallgatásukat félre érve, abban a saját maguk igazságot vélik fölfelel, egyszer már reflektálnak e részben dühös, részben rojt-tet ezefelatu, a lényegét kerülgető oda mondásokra.

TÁRCZA.

A cüciognani pap.

Alphonse Daudot után.

Martin abbé pap volt Cüciognanban. Beszéletessége aranyannal tisztább, jó, mint egy falat kenyér, atyal szeretetelőt esingött cüciognani hívein és valóban Cüciognan földi paradicsom lett volna ránczve, ha hívei kevésbé pártolják a mulatságot és bort. Háiba beszélt a lelkükre, hiába dörgött rájuk a szószékbe, akár a falra hányt volna borsót. Bántotta is a lelkifurdalás szegény pap szívért és arra kérte Istent, hogy csak addig hagyja élni, míg az eltövedt nyáját vissza nem tereli az igaz utra.

Néztek, hogyan hallgatta meg Isten az ő buzgó imáját.

Igy szép vasárnapon, az Evangelium olvasása után, fölment Martin atya a szószékbe.

— Testvéreim — kezdte el — akár hiszitek, akár nem: az éjtel a paradicsom kapuja előtt állottam.

Hekopogtam — szent Péter ajtót nyitott. — Teringutált! Csakugyan a derék abbó volna? Micsoda jó szél hozott erre mifelénk, — szölt ő.

— Édes szent Péterkém, ki a nagy könyvet vezetted és a kapuulost a kezében tartod, légy olyan szives és mond meg nekem, hány cüciognani van itt nálatok a paradicsomban? — Nagyon szivesen, tessék helyet foglalni, majd mindjárt utána nézünk.

Szent Péter fölötött egy nagy, egy óriási nagy könyvet.

A „Székesfehérvár” megírta, hogy a szabattányi iskolában a plébános és a tanítónő ez iskola évben már több — mintegy tizenkét — gyermeket vertek zöldre-kékre s közülök egy-kettő testi fogyatkozásokat is szenvedett a brutálisok miatt. Az egyik, egy Mihály Janesi nevű gyermek most is a Szt.-György közörlőházban fekszik, a hol operálni kellett, a bántalmazás folytán szemén szenvedett sérülést következtében. Ez esetet egyuttal keményen támadtuk is, részben az eset súlyossága, részben ama körülmény miatt, hogy azok a kulturálan, szegénysorsu földmives emberek akármire fordultak is sérelmeikkel, sehoh sem találhat elégtételre. Senkimen fogja tagadhatni, hogy ilyes esetekben felszólalni a sajtónak nemesak józa, de kötelessége.

A „Fejérmegyei Napló” két hétig hallgat az esetről, hiszen néppárti papról van szó. Két hét múlva pedig a nyiltérben leközli u tanítónőnek védekezésőt s mint szerkesztőségőt az a nyiltérben, — hol tehát maga kijelenti, hogy az ott irtakért nem felölös, — qua szerkesztőség ront nekünk. Legutóbbi számában azután az érdekel plébános és a jegyző által alárít jegyzőkönyvet közöl, egy ezikkünk után történt esetről, s ennek alapján, a helyett hogy személyesen győződött volna meg az összes fölbozott — s így esetleg az utóbb is törtört — esetről, „komisz” kifejezésekkel ront nekünk. Nem nézi, hogy ugyanaz a pap védi a tanítónőt, a kivel együtt követték el a brutálisokat s a kinek áldozata most is a kórházban fekszik — tehát érdekel föl, — nem tekintti, hogy maga a jegyzőkönyv is elismeri, hogy a tanítónő: mert a kis leány állítólag leestet fulbevalójáért a pad alá hajlott „pálczájával a leány hátrára huzzott”, — nem tekint semmit,

— Hm! Nézzük csak C... Cü... Cü... Cüciognan. Itt kell lenniök.

— De édes Martinom, a lap egészen üres, egy név sincs itt, egytelenyeg sem. A paradicsomban egy fia cüciognani sincs.

— Tessék? Egy sem, egyetlen egy sem? Ah az lehetetlen — kérlek nezz egy kissé tüzetesebben utána...

— Senki, szent ferfiu. Légy szives győződj meg róla magad, ha azt hiszed, hogy én rossz viczezeket akarok faragni.

Oh én szegény! Jaj nekem! Ezzel térdre estem és elkezdtem kétségbeesetten öbögatni.

Ugyan nem érdemes minjárt a szívedre venni a dolgot, hátha a tisztítóházban vannak? Oh édes szent Péterkém könyörgő rajtam, hogy megtaláljam és megvizsgáltshassam őket!

— Szivesen barátom. De huzd föl előbb ezeket a cipőket, mert az odavezető út nincs valami jó karban. Ugy. Tehát előre, mindig csak az orrod után. Az ut kanyarulatánál egy nagy ajtó találaz azon kopogtass, majd beeresztenek. Jó egészséget!

Megindultam. Micsoda uton! Még most is borsódók a hátam, ha rángondolok. Az ut borzasztó görnyös volt. Lépton nyomom kigyörgő sziszteget, br... Végre elértem a nagy ajtóhoz.

— Bum! Bum!

— Ki az, kérdezte egy szomorú mály hang.

— A cüciognani pap.

— Hová való?

— Cüciognanba.

— Ugy? Szabad!

Béleptem. Egy szép szomorú fekete szárnnyu angyal állt előttem, az óvén győ nántos

hanem csak azt, hogy im most gyüloletében „komisz”-kodhatik, a helyett, hogy utána járt volna: mi igaz hát a dologban? Há hiszen „komisz”-kodják a néppárti újság továbbra is. A reverenda, a mely megvédte a megotrádott, könnyűvé teszi neki a „komiszkodást.” Mi csak réd akartunk mutatni egyszer e körülme nyokre s megbocsásson: igazán vajni keveset törődünk vele, ha olyas szerkesztői üzeneteket ír is, hogy a mi lapunk „amugy is rövid időn belül megszűnik”. Hogy az irigkedés ilyes fegyvere milyen elbírálás alá esik, azt nem reája, de az elfogulatlan s tisztességes emberekre bizzuk.

A „Székesfehérvári Hírlap” egy általa szellemesen elnevezett „billedu”-t ír, egy általunk közölt s járásbírósgát előlt lefolyt tárgyalásról. Felhívunk mindenkit, a ki jelen volt, hogy annak az általunk közölt tudósításnak egyetlen mondatát ezafolja meg, ha tudja. Ebben a ezikkben egy szó vélemény nyines is — holott ehhez is joguk volna, — tisztán és csak: objektive, száraz előrefalása a történeteknek. Amde ez a hü tudósítás fáj valakinek; a „Székesfehérvári Hírlap” tehát becsületbeli kötelességének tartja, hogy „aunye be jól oda mondjon” egy néhány rejtelt célzásu, de alapjában értemtelen vizelelést.

Mindenkinek legyen a maga hite szerint. Mi csak azt nem értjük, hogy miért nem fáj az pl. Darócz, Mádor, Keczán, Madarassy és a többi igazságot osztó törvénybíráknak, ha az általuk vezetett tárgyalásról hü tudósítás jelenik meg valamely újságban, ha szavait szó szerint idézzük? Egyet ne felejtessen el lap-társunk: mi csak a magunk ténykedéseit lehetünk felelősek.

Ezek után pedig csak tessék „aunye, be

küles fűgött, a könyve meg legalább kétszer akkora volt, mint szent Péteré.

— Ki vagy és mit akarsz? — szölt az angyal.

— Bocsásd meg kiváncsiságom, Isten szép angyala, vannak itti nálad cüciognaniak? Ugyan én volnék a lelki pástornak.

— Ugy-e bár Martin abbé?

Szolgálatodra angyal ur.

...

Tehát Cüciognan...

Az angyal elkezdett a könyvbene keresni.

— Cüciognan, mondta végül sóhajta.

Kedves Martin, nálunk egy sincs.

— Jézus, Mária, szent József! Egy lélek se! Oh nagy Isten, hová lettek hát az én cüciognani lelkeim?

— Bizonyára a paradicsomban lesznek, hol az ördögbe is volnának?

— Hiszen én a paradicsomból jövök.

— No és?

— Nos ez egy sines ott oh, oh!

— Tehát hi sem a paradicsomban, sem a gyelenában ninesenek, akkor sommi kétség hogy... Szent Isten! Oh, oh, lehatóság az?

Hogy kerülök én a menyibe, ha nyájam nines ott?

Szegény Martinom, most már nines más hátra, hogy saját szemekkel győződj meg a dologról. ezen a gyaloguton kell menned és ha tudod, mi a futás, akkor fuss innadszakidából, jó messze távolra majd balkez felöl egy kaput, ott kopogtas be Isten kísérje utad!

Ezzel az angyal könyvtotta az ajtót.

...

Elindultam a hosszú keskeny uton. Támo-lyogtam, mintha rossz volnék, a veríték kiert, a nyelvem kilógott a szomjúságtól. Végre elér-

jól odamondani", a hogyan tetszik. Mint ez-
 utal, máskor is megtudnánk védeni állapón-
 tunkat, amde nem azt tartjuk a vidéki sajtó
 feladatának, hogy folytonosan egymás közt
 marakodjunk. Ebben sem követjük az urakat.
 Fényes László.

HIREK.

Horánszky Nándor halála.

Magyarországról ismét szó esik a külföldön :
 megint temetünk. Egy hosszú, küzdelmekben
 gazdag államférfi pályá, a siker kezdetén ért
 véget Horánszky Nándor halálával. És ha
 súlyos veszteség az országra a kiváló tehetségű,
 azéles akarat erejű politikusának elvészése,
 még sokkal megrendítőbb a férfi tragédiája, a
 ki mindjőn harminczesztendő ellenlétki minkdésés
 után az akit elsőelők terére léphetett, előtte
 a hatalom, a dicsőség és a mi neki körülbelöl
 még becsesebb volt: az alkotás útja, akkor
 szegi pályáját a kérelmetlen végzet, a melynek
 rendölése előtt im az egész ország megdöbbenve
 áll meg. Nalunk Székesfehérvártól, a tegnapi
 mozgalmas vásári napon, a "Székesfehérvár"
 rendkívüli kiadása már a kora reggeli órákban
 adta tudtal a közönségnek Horánszky Nándor
 tragikus halálát: az emberek csoportokba
 rohadó olvasták életrajzát a korán és váratlanul
 elhunyt miniszternek, a kit Budapesten akkor
 helyeztek ravatalra. A város összes közpöle-
 tein állami, hatóságok helyiségein kitűzték a
 gyászlobogót s a kiváló férfi értékeinek talán
 semmi olyan hü bizonyították nem szolgáltatták,
 minthogy az emberek mindenütt, pártkülömb-
 ség nélkül az igaz részvét hangján emlékeztek
 meg Magyarországon néhány hetes és sorrendben
 tizenharmadik kereskedelmi miniszteréről.

— **Ezer koronás adomány.** Százaron szól a
 jelentés, hogy a székesfehérvári felső keres-
 kedelmi akadémia építési alapjára Törley József
 peszorgbányáros ezer koronás adományt
 küldött az építési bizottsághoz. És a mint ezt
 a rövid jelentést olvassuk, meg kéj rajzolódik
 elénk, a mely egész az utóbbi időkig ismeret-
 len volt a magyar kultúra történetében. A ma-
 gyar gyáros képe ez, a ki gyárának készítő-
 nyével meg tudta hódítani a külföldet, azután
 — a mi nehezebb — a saját országát is, né-

tem a kaphoz. Oh híveim, milyen kapu volt
 ez! Épen olyan, mint vasárnapoként a koresm-
 kapu szokott lenni.

Homlokomba a veríték gyöngyözött és a
 mellett dideregtem is. Valami kellenetlen szag
 ütötte meg orromat, olyan szag, mint Cüéig-
 namban szokott elterjedni, ha Eilius kovács a
 számar patáig megégeti. A kapu keresztül volt
 szah, ordítás, szók és átkozás zaja ütötte
 meg fületem.

— Hát te? Ki, vagy be? — kiáltott rám
 egy szarvas oros és felem bököt a vassíllójával.
 En nem megyek be. Isten szolgálja vagyk.
 — Isten szolgálja vagy, te pislogó keselyű,
 hát mi akarsz itt?

— Én... én... meszről jövök... azt
 akarom... meg akarom kérdezni... csak
 ugyan... lehetséges... nincs itt... van
 itt cüéugnai...?

— Teringette! Hát miért állsz olyan
 bambán, mintha nem tudnád, hogy egész Cüé-
 éugnai itt van? Nézz csak be, te krakógó
 virán, majd meglátod, hogy milyen jól befü-
 tottunk a te híres cüéugnai híveidnek...

Egy iszonyatos lyukban láttam magam
 előtt a hosszú Jánost. Igen azt a Jánost, ki
 olyan gyakran részeg volt és a felsőség elverte.

Azútna a fitos Katót, ki minden este ki-
 állt a kapuba...

A sánta Györgyöt, ki Julion ur olajbo-
 gyóiból sajtolta olaját...

A széke Babettet, ki mindig az uraság
 kertjéből vitte haza a gyümölcsöt...
 A hetyke Andrást, ki fején fedelte a ka-
 lapját és a pipát sem vette ki a szájból,
 mikor a szőléséget elvittem előtte. Búzkán
 ment el mellettém, mint Luczter, kutyába se
 veti...

hány évizedt alatt virágzóvá tett egy olyan
 iparagát, a mely előtte Magyarországon csak a
 külföldről importált készítményekről volt isme-
 retes és mikor munkával, készítményeinek első-
 rendű minőségével gyára, 6 maga hatalmas és
 gazdag lett: a magyar kulturáért évente sok
 ezreket áldoz, a mennyit csak tehetségs meg-
 engedi. Ha Magyarországnak sok olyan gyára
 lesz, mint a promontori peszorggyár és sok
 olyan gyárosa, mint Törley József, akkor
 majd független és önálló lesz Magyarország,
 addig nem. A nemes adomány, a melylyel az
 építési költség fele: mintegy 40,000 korona
 méltó, mert Törleynek gyára nem a vármeg-
 yében volt, 6 maga is Promontoron s a fő-
 városban él és mikor alapítványát megvette,
 tisztán csak a magyar kultúra emelése lehetett
 szeme előtt.

— **A vásár.** Rég nem volt olyan élénk,
 mozgalmas vásárja Székesfehérvárnak, a mint
 tegnap megkezdődött országos vásár. A rossz
 pénzügyi viszonyoknak azonban jellemző tü-
 nete, hogy dacára a rendkívüli látogatottság-
 nak, a pénzbeli forgalom a közepesen áll ma-
 radt. Székesfehérvárra spezialisan még nagyobb
 baj talán, hogy ismét általános volt a panasz
 az állatvásártér rendezetlenségéről.

A legtöbb gazda meg sem tudta lovat mutatni s
 legió azok száma, a kik a nélkül vittek haza
 állataikat, hogy valaki csak meg is nézte
 volna. Ugy be voltak szorítva egy-egy állat
 tömkeleg közepébe. Az az igazán fölháborító
 könnyelműség, a melylyel a vásártér rendezé-
 söt, br. Fiath Pál főispánnak ezelőtt két hónap-
 palt tett felgyelmezése és intézkedése dacára
 elhalgatták, nagyon megfogja magát beszé-
 lenni. Már tegnap is számosan voltak, a kik
 kijelentték, hogy inkább a győri vásárra
 fognak elmenni, de hába koltokozni ildé nem
 jönnek. A város hatóságának nem volna sza-
 bad elfeledni, hogy ha egyszer tonkre teszik a
 székesfehérvári vásárnak országban toll terjedő
 hírnevét, hába lesz azután a vásártér rendezé-
 söt, ugyan senki ildé nem fog jönni. Elenged-
 hetlen szükségnek látszik, hogy a lovasár-
 részére a mostani egész mulhavásártér átve-
 gedjék, ez utóbbit pedig máshova helyezték.
 A kedvetlen helyzet dacára ma delutánig Jo-
 átirás 1435, szarvasmarha átirás 1507 adó-
 tki, új levelet pedig 550 darabot váltottak. Ha
 a vásártér rendezés nem lesz legalább
 felével több lett volna.

Azútna Péter, azútna Pál, Antal, Márton...

Krétaföhéren álltak ott a megremült hí-
 vek. Mindegyik saját végöt látta a nyitott po-
 kolban, hisz ott volt előtte atyja, anyja, nagy-
 atyja példája...

— Delajtató, hogy ez tarthatatlan állá-
 pot — vette föl a szót Martin abbó újból —
 tehát, hogy alapjában megakadályozzam a
 pusztulást, meg holnap munkába fogok. Hall-
 játok tehát a dolgok rendjét:

Holnap, hétfőn az aggokat veszem gyón-
 talás alá — hamar végzek.

Kedden a gyermekeket...
 Szerdán a legyeket és linyokat...
 Csütörtökön a férjeket...
 Pénteken az asszonyokat...

Szombaton a molnárokat — ezekkel egész
 nap számolok majd!

Ha vasárnapra készen leszek, tiszta szive-
 lve vagdaltatok.

Látjátok gyermekeim, ha a gyümölcsök meg-
 érik — leszakaszjátok, ha a bor kiforr — meg-
 isszák és lta a fekete levecsre kerül a sor —
 meg kell inni.
 Az Isten legyen veletek! Amen.

A mosis megtörtént és ez emlékeztetés
 vasárnapról kezdve, a hit illata terjedt el Cüé-
 éugnamban, ilyen vallásos népet tud mertföld-
 nyíró sem lehetni találni.
 És Marún abbé, a ki uszotti a boldogság-
 ban, újból álmot látott. Nyáron éden Isten trónu-
 sának előtt állt. Fölségus menet volt: gyertyák
 égtek, myrrha és tomjén illatozott, aranyos
 ruhába öltözött angyalok Telomont énekeltek...

— **Az új mélnai menet.** A os. kir. Déli
 vaspálya-társaság üzletelingszátósága új menet-
 rendet tett közzé, melyben a régi menetrend
 hez képest a következő változások eszközöl-
 tettek:

A budapesti-pragerhoft vonaton a 211.
 (ind. Bpestről d. u. 6 óra 25 perczkor s itt van
 6 óra 45 perczkor és a 212. (Székesfehérvárról
 indul reggel 7 óra 56 perczkor s Budapesten
 van 9 óra 22 perczkor) számú vonatok menet-
 sebességét óránként 70 kilométerre emelték,
 föl s a budapest—székesfehérvári vonalrészt
 közpálomasián való tartózkodásokat megszünt-
 tettek, úgy hogy ezen személyvonatok ezúttal
 csak a balutoni személyforgalmat fogják köz-
 vetíteni s csak június hó 20 átt, bezárólag
 szeptember hó 10-ig hoznának forgalomba.

Fontos újítás, hogy a budapest—székes-
 fehérvári vonalrészt helyi forgalma részére két
 új — 215. és 216. számú — személyvonatot
 vettek föl a menetrendbe, melyeket május
 1-én indítanak meg és egész éven át közle-
 kednek.

Az új 215. számú személyvonat delután
 4 óra 15 perczkor fog indulni Budapestről és
 Székesfehérváron van 6 óra 05 perczkor. A
 216. számú új vonat pedig Székesfehérvárról
 indul reggel 6 óra 25 perczkor s Budapestre
 érkezik deléltől 8 óra 30 perczkor.

A fűrdői gyorsvonatok Szántód helyett
 ismét Baluton-Földváron fognak föltételezen
 megállani s Baluton-Világos, Zamárdi, vala-
 mint Szárszó megállóhelyek is ismét megnyit-
 tatnak.

A székesfehérvár—komáromi vonalon a
 711. számú másodrendű személyvonatot kö-
 rábra helyezték, a 216. számú új vonat szé-
 kesfehérvári esatlakozása végett. A 711. számú
 vonat módosítása miatt a 702. számú személy-
 vonat is lényegtelenül változtat szendve.

— **Az arab expedició átrónása.** Erdékes
 expedició vonult át tegnap Székesfehérvárról
 a kora reggeli órákban. Fadlulah El Hedad
 mészári ezredes, bábóhni némes parancs-
 nó a mult évi ősz elején a földmívelés-
 ügyi kormány Arabiába küldte ki, hogy ott a
 labolnari arab lövészesfélt felkísértesse ere-
 deti arab menéket és kanczákat szerzen be.
 Fadlulah ezredes szeptember hó közepén indult
 utjára Hálues Géza főhadnagy és egy fiatal
 földbírtokos Szentkirályi Gyula kíséretében.
 A Fadlulah expedició Damaszkusban tartotta
 földaldiszállást s innen indultak az ország bel-
 sejébe, egy-egy tisztavér állított két három
 heti utat vége meg. A syriai sivatagon tizenegy
 napon át vonultak keresztül s a számmutól
 nagyon sokat szenvedtek, a fiatal Szentkirályi
 napuszárts is kapott s már azt hiték, hogy nem
 tud többé vissza térni. A damaszkusi kormány-
 mindnyen nagy segítségükre volt a magyar
 kormány küldötteinek, vezetők, tevéket és legy-
 veres kiserőket adott utazásikhoz s így ráol-
 támasztóktól nem is kellett tartaniok, legfőlebb
 a kísérő legyveresek maguk lopták meg az
 expedició s álltak tova egy forró ójszaka
 leple alatt. Az expedició Jeruzsálemben is to-
 lott hosszabb időt s Cyprus szigetéről pedig
 két hétéher szamarat hoztak, a melyek ott
 sokkal előkelőbb állat számban mennek, mint
 nálunk. Nagyobbak is a meinknél s mozgásuk
 sokkal frisebb. A tegnap Székesfehérvárról
 szállított két számmar is gyönyörű akció teljes
 trapppa van. Ezek aránylag sokkal drágábbak
 voltak mint a lovak, mert egy-egy darab
 800 forintba került ott a helyszínen. Lovat
 összesen tizennyegyet hozott magával az
 expedició, négy mént és hét kanczát. A mé-
 nek között van egy szárho eredetű Siglery s
 két remek pej, az egyik hatalmas fehér haris-
 nyakkal. A legdrágább ló csak 900 forint vé-
 telárba került, de hozzá kell adni az expedi-
 ción költségét kívül a különböző ékszereket, ese-
 csebecsöket és ajándékokat, a mi nélkül az
 arabusok nem vesznék és nem adnak el sem-
 mit. Az expedicióval érkezett meg az az arab
 vezető is, egy ritka szép szál és müvelt arab
 bennszülött, a ki ott időzötték alatt az expedi-
 ción vezetője és tolmácsa volt. Anyyira meg-
 szerette a társaságot, hogy eljött Magyarorszá-
 gát megnézni s elsőbben is a többiekkel Bi-
 bolnára utazott, a hova még a tegnapi del-
 előtt folyamán megérkeztek. Székesfehérváron
 Schlosser érnagy-telopparancsnok vezetése alatt

az egész méntelep tisztikara fogadta a távolról érkezettek, Bábólan pedig diadalkapuval és eskük bándériummal fogadta őket a ménes intézet. Azután reggelig tartó mulatság következett. Érdekes, noha ismeretes körülmény, hogy Fadlalah ezredes előtlen esztendővel éppen egy ilyen, az első arabs lovakat szállító expedícióval jött Magyarországra. Mint tizenkét esztendő fűt hozta magával *Bruder-mann* néres, az akkori első lökpedező vezetője.

— **A baromfivész.** A baromfi kolera mind súlyosabb arányokat ölt, egyes községekben a szegény nép körében igen nagy károsodásokat okozván. *Huszár* Ágoston alispán most körrendeletet bocsátott ki a járási főszolgabírákhoz, elrendelve, hogy minden háznál, hol két-három baromfi elhullott, udvar-zárt rendelkezjen el az előjáróság s ez csak az utolsó elhullás után nyolcz nappal oldható fel, ha előbb forró luggal és azután 2 százalékos rézgálicoldattal dezinficiálják a baromfiót és az edényt, a melyben eleségüket kapni szokták. Azokból a községekben, a hol több házban fordult elő a baromfivész, baromfiot se élő, se vágott állapotban elszállítani nem szabad. Az elhullott állatok fél méter mélyre ásanók el.

Tűz. Tegnap, vasárnap délelőtt a bieskői uradalomban levő tót munkások kaszárnyája kigyulladt s az egész, mint egy 30 méter hosszú épület teljesen legett. A tűz keletkezés oka ismeretlen.

— **Egy kili rejtelmei.** Régi elavult szokás az innáir, hogy az állatvilág őskori maradvás nyait muzeumokban helyezték el. Sokkal modernebb és cietre valóbb eszme, hogy a pékmester urak egyike-másika süteményeiben rejti el a zeketi a természetrajzi objektumokat, mert akkor pl. ha egy pohár sört iszol s mellette egy söskilti óhajtánál elfogyasztani — nolens volens megismerkedik a nagyközönség valami őskori gyík, vagy kőkorszakbeli éger földi maradványaival. Ma egy ilyen új fajta söskilti-muzeumot hoztak be nekünk, a mire egyi vendéglőjében talált reá szerencsés kedvelője Gambrinus italanak. A milyen hosszú a kili, olyan hosszúan vonult el benne valamiféle íz. Hogy micsoda voltaképpen az nem tudjuk, csak sejtjük, hogy nem Mammuth eszontok, mert azok nagyobbak lennének. Piszoknak azonban az is elég nagy, a mi a kiliben van s a mit további vizsgálata a közegészségügyi hatóságunk szívesen rendelkezésére bocsátunk. A süteményt *Birkli* János pékmester szállította.

— **A sorozás.** Holnap reggel 8 órakor kezdődik meg *Huszár* Ágoston alispán vezetése alatt a *Székesfehérvári járás* sorozása a méntelep helyiségében.

A *moori járás* sorozását e hó 16-án fejezte be *Szűts* Artur megyei főjegyző. A jelenkezett 686 hadköteles közül 149 vált be.

— **Vigázat.** Fölkértünk a következő sorok közlésére: A bécsi „Allgemeine Versorungsanstalt” tagjai saját érdekében figyelmeztetnek, hogy a Budapestben most alakult ugnyevezett véd egylet nem azonos az évek óta kitaró erőllél és nagy anyagi áldozatok mellett sikeres működő Pozsonyi véd egylettel, sőt utóbbi az előbbivel semmiféle összeköttetésben sincsen és a budapesti egylet erőllél és anyagi támogatása csak meghasonlásra szolgáltatna alkalmat, mely az eddigi eredményt és a közel jövőben kilátásban levő reform tervek megvalósítását halomra döntené. Kérnek továbbá a nevezett intézet tagjai, hogy a jövő július havában megtartandó évi rendes közgyűlésben minél számosabban megjelenjen és részvételt a járadék kötvények bemutatása mellett *Lates* Jakab vagy id. *Stelzer* Imre uraknál Győrött, legkésőbb folyó április 30-ig bejelenteni sziveskedjenek.

— **A legjobb denaturált spiritusz kapható literenként 40 fillérről: Langraf Gábor és Fia bór és gépezetkereskedésében Jókai-utca 8. — Telefon száma 100. — Ugyanitt szines és fekete lábbelkhez a legkittinőbb gyártmányú krémek és cipő fényezésnek kaphatók.**

— **A Frankl-nővérek női divaláru üzlete** (Sas-utca 4. szám alatt) mindennemű női divalárcikket eredeti párisi és bécsi modell után készít. A czég vezetői 8 éven át *Mme Chagrin* üzletben szerzeket tapasztalataikat.

— **Idégenek névsora.** Április hó 21 én *Barnai* Ignéz „Magyar király” szállodája: Cörl utazó Tropai. Röhthauser utazó Bpest. Szab alezredes Sopron.

Endersz János „Fekete Sas”-szállodája. Mayer Mátyás lókereskedő Marburg, Heiner-mann Ádám birtokos Salzbürg, Neuwelt Izrael kereskedő Bécs, Berger Jakab utazó Bécs, Fischer Lajos lókereskedő München, Gerhardt I. birtokos Bécsujhely, Steiner Izidor kereskedő Pozsony, Mandel Bernát kereskedő Bécs, Lang Imre lókereskedő Bpest, Neumayer N. utazó Bécs. Kammerer Szilveszter ut. Brünn.

187/1902 úgyszámhoz.

Árverési hirdetmény.

Basch Adolf székesfehérvári kereskedőnek — „*Leopold Hauser & Neff*” valamint „*Neues Wiener Tattersal W. Schlesinger & Co.*” bécsi czégek elleni úgryében a keres. törvény 347. és 352. §§ ai alapján **Háromezeregyszáz** (3100) és **352 S\$** ai alapján **Háromezeregyszáz** (3100) **méterezés széna** alólrött kir. közjegyző közbenjövetele mellett, a helyszínen: Székesfehérvárott **felő-királysor 12. szám alatt**, folyó 1902. évi **április hó 28 ik** napján délutáni 2 órakor nyilvános árverésen el fog adatni, egy tömögben 18600 korona kikáltási árban és oly feltételek mellett, hogy ezen ármenyiség ezen becsáron alul is eladható. — Árverelni szándékozók tartoznak 1000 korona készpénz bántpénzt letenni, a vételár aramul és készpénzben fizetendő, a megvett ármenyiség 8 napon belül véssé által elszállítandó és a zeketi illeték véssé által fizetendő.

Kelt Székesfehérvárott, 1902. április 21.

GÁNÓCZY FLÓRIS,
kir. közjegyző.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **Kórház-utca 5. sz.** házában levő **Makart fényírdám** vezetése **SCHWARTZ DÁNIEL** urat társul vettem. — E fényírdám a mai kor igényeinek berendezés és így bármiféle a fényképzéssel szakba vágó munkák **szép és izlésesen** elkészítenek.

Különösen helymelbe ajánlom a „**Szeccsziós**” képeket **6 darab 3 korona.**

Különlegesség gyermekfelvételében jutányos áron.

Tisztelettel
BARTOS HEINRICH

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy helyben **Bástya-utca 10. sz.** (Bognár-utca sarkán) a volt **Tóth Mihály-féle** **asztalos műhelyt** mai napon átvettem.

Sok évi gyakorlati által azon helyzetben vagyok hogy az **asztalos szakba** eső bármily munkát ugyszintén **épület- és butormunkák**, nemkülönben javításokat is pontos és jutányos áron a t. közönség megelégedésére elkészíthessem.

Számos pártfogást kérve, kiváló tisztelettel
IFJ. TEHEL JÓZSEF
Bástya-u. 10.

ÖNBOROTVÁLKOZÓKNAK!

A legjobb és leghirebb önbortváló szer a

SATON.

Egyszeri bekenés után oly lágy lesz a székál, hogy a **legrosszabb borotva** is vesztélytelenül és tisztán veszi le!

Egy doboz ára:

200-szori használatra K. 1.20
Illatszerek, bajuszpedrók, bajuszktők már 10 krajczártól kaphatok.

o o o Hajmunkák elfogatdnak. o o o
HOLLOSY FERENCZ fodrász.
Közvető-utca 9. sz.

POLCZER és TÉNYI

Faszövet: Ablakredőny és diszmuáló-gyár Székesfehérvár, Vásártér 12.

A legjobb izlésnek megfelelően készíti, faszövetből

ablak redőnyöket

(kirakat részére festésse), iskolatáskát, oszdonatáskát, kotta tokot, piaczi és kézi kosarat utitáskát, gyermekkosait izlésesen háziczikketek.

Különös figyelem;

ablak redőnyök

egész épületeknél olcsón felszerelhetnek eselleg kijavíthatnak.

Szíves pártfogást kérünk tisztelettel

POLCZER és TÉNYI.

Feltűnést keltő újítás a szobafestészet terén!!

Minden 15 frtot meghaladó szoba festés megrendelese után, egy remek kivitelű, természetes szinezésben festett

tájképet

1-1 mtr. nagyságban készíték.

Ez uton alkalmat nyujtok a nagyérdemű közönségnek igazán jutányosan **egy szép szoba** díszre szert tenni.

Kérve a n. é. közönséget, hogy megfizetelő bizalmat továbbra is részemre fontartsa.

Kittűn tisztelettel

Günsberger Károly

mű-, czím-, nemesi czím-, szobafestő és mindennemű olajszinező

Székesfehérvár,

Bognár-utca, az árvaházzal szemben.

Szobafestéshez megérkeztek szebbnél-szebb faliminták. Vidéki meghívásoknak, gyorsan ologot tessék.

